

Kritika - Éjsötét árnyak

2012 június 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy neves fest?nél nem az számít, hogy milyen témában alkot, hanem, hogy ki az, aki pingálja a vásznat. Michael Bay filmjeiben sem igazán lényeges, hogy milyen háború van, csak szálljanak szépen párhuzamosan azok a harci monstumok, és zúgjon az a helikopter.

John Woo-nál elsősorban a repdes? fehér galambok mellett suhanó golyólövedékek érdekelnek. **Tim Burton** új epizódjában, az **Éjsötét árnyak**ban, bizony erősebb a filmnél a rendez?.

Talán a célok között volt a lecke feladása Robert Pattinsonéknak, hogyan is lehet vámpírokkal szórakoztatni a világ ifjúságát. Ehhez nem nyáltengerben úszó tiniszériára van szükség, vérszívó romantikus drámát másként is lehet forgatni. Az **Éjsötét árnyak**ban **Johnny Depp** Barnabast, a Collins család gazdag ?sét alakítja, akit Angelique (**Eva Green**) szerelmi irigységbe?l vámpírrá változtat. 1972-ben (200 évre rá) munkások találják Barnabast, így koporsójából visszatér a családi birtokra és megismerkedik az ifjabb Collins sarjakkal. Persze Angelique, a hallhatatlan boszorkány, örökre elkárhoztatta a családot, ám Collinsék ennek ellenére újra saját kezükbe veszik a hajdanán virágzó halászbiznist. Barnabas beleszeret a New Yorkból érkez? cselédbe, Victoriába (**Bella Heathcote**), de az átkok sokasága és Angelique próbálja különválasztani ?ket.

A történet nem új kelet?, a *Dark Shadows* egy 1966 és 1971 között futó nagy siker? amerikai gótikus szappanopera volt, amelyet az ABC tévécsatornán keresztül ismert meg Quentin Tarantino, Tim Burton és Johnny Depp. Most tartunk egy kis Tim Burton vérfriessítést: ? rendezte a 89-es és 92-es *Batmant*, az *Ollókeze? Edwardot*, a *Majmok bolygóját*, a *Nagy halat*. A *Halott menyasszonyt* és a *Sweeney Todd – A Fleet Street démoni borbélyát*, legutóbb pedig az *Alice csodaországban* cím? adaptációt. Hollywood éllovasáról beszélünk tehát, aki szakavatott mestere a mesebeli karakterek és történetek embertelen világának. Burton esetében mindegy, hogy animációt látunk t?le vagy nagyjátékfilmet, fantasyt vagy horrort, szerelmi történetet vagy a nyolcadik közös Johnny Depp mozit. Depp egyébként még nem felejtette Jack Sparrow arcrángásait, és szemspirálja is ugyanolyan. S?t, a nyitókép is hasonló a *Karib-tenger kalózái* els? részéhez. Most is kitalált azonban néhány maradandó stílusjegyet, így nem lenne meglep?, ha divattá válna az a fess napszemüveg, amit vámpírként hord. A filmbeli párbeszédnek szórakoztató jellege abból ered, hogy Barnabas régimódi viselkedése, szokatlan szóhasználati és bárói öltözéke ellentétbe kerül a kétszáz évvel kés?bbi világ realitásával; többszörös id?utazást teszünk.

Vegyünk egy jelenetet, amely jól példázza azt a profizmust, ami Burton rendezését jellemzi. Amikor a Barnabasszal kiegészült Collins-generációk körbeülnek az ebédl?asztalt, katartikus a beállítás. Barnabas a legvégén foglal helyet, az egyik lázadó leány oda nem ill? zenére valamiképp beszívva táncol, a doktor elkésik, Victoria csendesen mered maga elé az asztal másik sarkában. Mindez egy hibátlanul berendezett kastélyban történik, pontosan kidolgozott jellemvonásokkal rendelke? karakterekkel. Nincs porszem a rendszerben, minden mozdulat óram? precizitással került a helyére. A másik oldalról el kell mondanunk, hogy ezért nincs meglepetés, sem nagyszabású hatás.

Illusztris helyszínek, tenger, elhagyatott kastély, kikötő, sunyin kibontakozó, majd beteljesed? átok és szerelmi történet. Természetesen a m?vész úr felesége (aki egyébként szintén rendszeres szerepl?je a rendez? produkcióinak) **Helena Bonham Carter** (Dr. Julia Hoffman) is szerepel a kasszasikerben, ? alakítja a család önz? orvosát, akinek az örök élet reményében Barnabas vérére fáj a foga. Nem spoiler ha elmondom, hogy Dr. Hoffman nem hal meg a végén. Még akkor sem, ha a laikusabb filmguruk esetleg bed?lnék Burtonnek és a film közepénél még elhiszik, hogy esetleg saját feleségét is „megöleti” a rendez?.

A sok vér mellett cseppen humor is a teremben ül?k ölébe, de egyikb?l sem hullik annyi, hogy maradandó nyomot hagyjon bennünk: alvad de nem folyik.

Ha vizionálásra adjuk a fejünket, akkor csakis úgy tegyük azt, hogy közben odafigyelünk a beállításokra, díszletekre és ötletekre, amelyek felhívják a figyelmet a rendez? védjegyeire, és egyben a film er?sségét is adják. Mert er?sebb a rendez? a filmnél. Az Éjsötét árnyak valójában minden korosztály számára ajánlott, hiszen zsáner-egyvelegének köszönhet?en akár Disney produktum is lehetne. Mint kiderül, a rendez? esetében a vér nem válik most sem vízzé, maga a film pedig nem akkora szívás, mint amekkorára szomjaznánk.

Balázs Ádám Samu

Szerző: a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló